

“मीठे बच्चे- तिमी आएका छौ बाबाबाट स्वास्थ्य, सम्पत्ति र सुखको वर्सा लिन, ईश्वरीय मतमा चल्लाते नै बाबाको वर्सा प्राप्त हुन्छ ।”

प्रश्न:- बाबाले सबै बच्चाहरूलाई विकल्पजित बन्ने कुनचाहिँ युक्ति बताउनुभएको छ ?

उत्तर:- विकल्पजित बन्नका लागि आफूलाई आत्मा सम्भरेर भाइ-भाइको दृष्टिले हेर । शरीरलाई हेर्नाले विकल्प आउँछ, त्यसैले भृकुटीमा आत्मा भाइलाई देख । पावन बन्नको लागि यस्तो दृष्टि पक्का बनाऊ । निरन्तर पतित पावन बाबालाई याद गर । यादबाटै खिया (कट) निस्कदै जान्छ, खुशीको पारा चढ्छ र विकल्प माथि विजय प्राप्त गर्नेछौ ।

ओम् शान्ति । शिव भगवानुवाच- आफ्ना शालिग्रामहरूप्रति । शिव भगवानुवाच भएपछि अवश्य शरीर हुनुपर्छ अनि मात्र वचन हुन्छ । बोलनका लागि मुख अवश्य चाहिन्छ, अनि सुन्नेहरूका लागि पनि कान अवश्य चाहिन्छ । आत्मामा कान, मुख हुनुपर्छ । अहिले तिमी बच्चाहरूलाई ईश्वरीय मत प्राप्त भइरहेको छ, जसलाई राम मत भनिन्छ । फेरि अर्को हुन्छ रावण मत । ईश्वरीय मत र आसुरी (रावण) मत । ईश्वरीय मत आधा कल्प चल्यो । बाबाले ईश्वरीय मत दिएर तिमीलाई देवता बनाउनुहुन्छ अनि सत्ययुग-त्रेतामा त्यही मत चल्यो । त्यहाँ जन्म पनि थोरै हुन्छ किनकि योगी हुन्छन् । अनि द्वापर-कलियुगमा हुन्छ रावण मत, यहाँ जन्म पनि धेरै हुन्छन्, किनकि भोगी मनुष्यहरू हुन्छन्, त्यसैले आयु पनि कम हुन्छ । धेरै सम्प्रदाय हुन्छन्, त्यसैले धेरै दुःखी हुन्छन् । राम मत भएकाहरू गएर फेरि रावण मतसँग मिल्छन् । अनि सारा दुनियाँको रावण मत हुन्छ । फेरि बाबा आएर सबैलाई राम मत दिनुहुन्छ । सत्ययुगमा हुन्छ राम मत, ईश्वरीय मत । त्यसलाई भनिन्छ स्वर्ग । ईश्वरीय मत प्राप्त भएपछि स्वर्गको स्थापना हुन्छ- आधाकल्पका लागि । त्यो पूरा भएपछि रावणराज्य हुन्छ, त्यसलाई भनिन्छ आसुरी मत । अब आफैसँग सोध- हामीले आसुरी मतबाट के गर्दथ्यौं ? ईश्वरीय मतबाट के गरिरहेका छौं ? पहिला जसरी नर्कवासी थियौं फेरि स्वर्गवासी बन्छौं- शिवालयमा । सत्ययुग-त्रेतालाई शिवालय भनिन्छ । जुन नामबाट स्थापना हुन्छ त्यसको अवश्य पनि नाम राखिन्छ । त्यसैले त्यो शिवालय हो जहाँ देवताहरू रहन्छन् । रचयिता बाबाले नै तिमीहरूलाई यी कुरा सम्झाइरहनुभएको छ । के रचना गर्नुहुन्छ त्यो पनि तिमी बच्चाहरूले बुझ्दछौ । सारा रचनाले यस समयमा उहाँलाई बोलाउँछन्- हे पतित पावन वा हे मुक्तिदाता (लिवरेटर), रावणको राज्य वा दुःखबाट छुटाउनेवाला । अहिले तिमीलाई सुखको ज्ञान भएको छ, त्यसैले यसलाई दुःख सम्झन्छौ । नत्रभने कहाँ यसलाई दुःख सम्झन्छन् र ? जसरी बाबा ज्ञानका सागर (नलेजफुल) हुनुहुन्छ, मनुष्य सृष्टिका बीजरूप हुनुहुन्छ त्यसरी नै तिमी पनि मास्टर ज्ञान सागर (नलेजफुल) बन्छौ । बीजमा वृक्षको ज्ञान हुन्छ हैन ? तर त्यो हो जड । यदि चैतन्य भएको भए बताउने थिए । तिमी चैतन्य वृक्षका हौ त्यसैले वृक्षलाई पनि जान्दछौ । बाबालाई भनिन्छ मनुष्य सृष्टिका बीजरूप, सत्, चित, आनन्द स्वरूप । यो वृक्षको उत्पत्ति र पालना कसरी हुन्छ, यो कसैले जान्दैन । यस्तो होइन, नयाँ वृक्ष उत्पन्न हुन्छ । यो पनि बाबाले बुझाउनुभएको छ । पुरानो वृक्षवाला मनुष्यले बोलाउँछन्- आएर रावणबाट मुक्ति दिलाउनुहोस् किनकि यस समयमा रावण राज्य छ । मनुष्यले त न रचनालाई न रचयितालाई जान्दछन् । स्वयम् बाबाले भनिरहनुभएको छ- मैले एकै पटक स्वर्ग (हेविन) बनाउँछु । स्वर्गपछि फेरि नर्क (हेल) बन्छ । रावण आएपछि फेरि वाममार्गमा जान्छन् । सत्ययुगमा स्वास्थ्य, सम्पत्ति, सुख सबै हुन्छ । तिमी यहाँ आएका छौ बाबाबाट वर्सा लिन- स्वास्थ्य, सम्पत्ति, सुखको किनकि स्वर्गमा कहिल्यै पनि दुःख हुँदैन । तिम्रो दिलमा छ- हामी कल्प-कल्प पुरुषोत्तम संगमयुगमा पुरुषार्थ गर्छौं । नाम नै कस्तो राम्रो छ । अरू कुनै युगलाई कहाँ पुरुषोत्तम भनिन्छ र ! तिनमा त सिंढीबाट उत्रिदै जान्छन् । बाबालाई बोलाउँछन् पनि, समर्पण पनि गर्छन् । तर यो याद हुँदैन- बाबा कहिले आउनुहुन्छ । पुकार्न त पुकार्छन्- हे परमपिता परमात्मा मुक्त गर्नुहोस्, मार्ग दर्शन गर्नुहोस् । मुक्तिदाता भएकोले अवश्य आउनुपर्छ । अनि गाइड बनेर लैजानुपर्छ । पिताले बच्चाहरूलाई धेरै दिन पछि देखे भने अवश्य पनि खुशी हुन्छन् । ती हुन् हदका पिता । यहाँ हुनुहुन्छ बेहदका पिता । बाबा रचयिता हुनुहुन्छ । रचना गरेर फेरि त्यसको पालना पनि गर्नुहुन्छ । पुनर्जन्म त लिनै पर्छ । कसैका १०, कसैका १२ बच्चा हुन्छन् तर त्यो सबै हो हदको सुख, जुन काग विष्टा समान हुन्छ । तमोप्रधान बन्छन् । तमोप्रधानतामा सुख एकदम थोरै हुन्छ । तिमी सतोप्रधान बन्यौ भने धेरै सुख हुन्छ । सतोप्रधान बन्ने युक्ति बाबा आएर बताउनुहुन्छ । बाबालाई सर्वशक्तिमान् अधिकारी (अलमाइटी अथोरिटी) भनिन्छ ।

मनुष्यहरूले सम्झन्छन्- परमात्मा सर्वशक्तिमान् अधिकारी हुनुहुन्छ त्यसैले जे चाह्यो त्यो गर्न सक्नुहुन्छ । मरेकालाई बचाउन सक्नुहुन्छ । एकपटक कसैले लेख्यो- यदि तपाईं भगवान् हुनुहुन्छ भने भिङ्गालाई बचाएर देखाउनुहोस् । यस्ता धेरै प्रश्न सोद्धन्छन् ।

तिमीलाई बाबाले तागत दिनुहुन्छ जसबाट तिमीले रावणमाथि विजय प्राप्त गर्छौं । बाँदरबाट मन्दिर लायक बन्छौ । उनीहरूले फेरि के-के बनाइदिएका छन् । वास्तवमा तिमी सबै सीताहरू भक्त हो । तिमीहरू सबैलाई रावणबाट छुटाएको छु । रावणद्वारा तिमीलाई कहिल्यै पनि सुख प्राप्त हुन सक्दैन । यो समयमा सबै रावणको जेलमा छन् । रामको जेलमा भनिदैन । राम आउनुहुन्छ नै रावणको जेलबाट छुटाउन । रावणलाई १० शिर भएको बनाउँछन् । उसलाई २० हात भएको देखाउँछन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ ५ विकार पुरुषमा, ५ विकार स्त्रीमा हुन्छन् । त्यसलाई भनिन्छ रावण राज्य वा ५ विकाररूपी मायाको राज्य । यस्तो भनिदैन, यिनीसँग धेरै माया छ । मायाको नशा चढेको छ, होइन । धनलाई माया भनिदैन । धनलाई सम्पत्ति भनिन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई सम्पत्ति आदि धेरै प्राप्त हुन्छ । तिमीलाई केही पनि माग्न आवश्यक छैन किनकि यो त पढाइ हो । पढाइमा कहीं माग्नपर्छ र ! शिक्षकले जे पढाउनुहुन्छ विद्यार्थीले त्यही पढ्छन् । जसले जति पढ्छ, त्यति पाउँछ । माग्ने कुरा होइन । यसमा पवित्रता पनि चाहिन्छ । हेर, एक अक्षरको पनि कति मूल्य हुन्छ । पद्मापद्म । बाबालाई चिन, याद गर । बाबाले पहिचान दिनु भएको छ- जसरी आत्मा बिन्दु छ, त्यस्तै म पनि आत्मा बिन्दु हुँ । उहाँ त सदा पवित्र हुनुहुन्छ । शान्ति, ज्ञान, पवित्रताका सागर हुनुहुन्छ । एकको नै महिमा छ । सबैको स्थिति (पोजिशन) आ-आफ्नो हुन्छ । नाटक पनि बनाएका छन्- कण-कणमा भगवान्, जसले नाटक देखेका होलान् उनीहरूले जान्दछन् । जो महावीर बच्चाहरू हुन् उनीहरूलाई त बाबाले भन्नुहुन्छ तिमी जहाँसुकै जाऊ, केवल साक्षी भएर हेर्नुपर्छ ।

अहिले तिमी बच्चाहरूले राम राज्य स्थापना गरेर रावण राज्यलाई समाप्त गरिदिन्छौ । यो हो बेहदको कुरा । उनीहरूले हदका कथाहरू बनाइदिन्छन् । तिमी हो शिवशक्ति सेना । शिव सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ नि । शिवको शक्ति लिनेवाला शिवका सेना तिमी हो । उनीहरूले फेरि शिव सेना नाम राखेका छन् । अब तिमीहरूको नाम के राख्ने ? तिमीहरूको त नाम राखिएको छ- प्रजापिता ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारी । शिवका त सबै सन्तान हुन् । सारा दुनियाँका आत्माहरू उहाँका सन्तान हुन् । शिवबाट तिमीलाई शक्ति प्राप्त हुन्छ । शिवबाबाले तिमीलाई ज्ञान सिकाउनुहुन्छ, जसबाट तिमीलाई यति धेरै शक्ति प्राप्त हुन्छ जसले गर्दा आधाकल्प तिमीले सारा विश्वमा राज्य गर्दछौ । यो हो तिम्रो योगबलको शक्ति अनि उनीहरूको हो बाहुबलको । भारतवर्षको प्राचीन राजयोगको महिमाको गायन गरिएको छ । चाहन्छन् पनि, भारतको प्राचीन राजयोग सिकौं, जसबाट स्वर्गको स्थापना भएको थियो । भन्ने पनि गर्छन्- क्राइस्ट भन्दा यति वर्ष पहिला स्वर्ग थियो । त्यो कसरी बन्यो ? योगबाट । तिमी हो प्रवृत्ति मार्गवाला संन्यासी । उनीहरू घरबार छोडेर जङ्गलमा जान्छन् । ड्रामा अनुसार हरेकलाई पार्ट (भूमिका) मिलेको छ । यति सानो बिन्दुमा कति पार्ट भरिएको छ, यसलाई भावी नै भन्छन् । बाबा त सदा शक्तिमान् गोल्डेन एजेड (सतोप्रधान) हुनुहुन्छ, अहिले तिमीले उहाँबाट शक्ति लिन्छौ । यो पनि ड्रामा बनेको छ । यस्तो होइन कि हजार सूर्यहरू भन्दा पनि तेजोमय हुनुहुन्छ । उनीहरूले त जसको जस्तो भाव मनमा छ त्यस्तै भावनाबाट देख्छन् । आँखा राता-राता हुन्छन् । भयो, मैले सहन सकिदैन । बाबा भन्नुहुन्छ- त्यो सबै भक्ति मार्गको संस्कार हो । यो त ज्ञान हो, यसमा पढ्नु छ । बाबा शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, पढाइरहनुभएको छ । हामीलाई भन्नुहुन्छ- तिमीलाई तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- नराम्रो नसुन (हियर नो इभिल)... । मनुष्यलाई थाहै छैन यो कसले भनेको हो । पहिले बाँदरको चित्र बनाउँथे । अहिले मनुष्यको बनाउँछन् । बाबाले पनि नलिनी बच्चीको बनाउनुभएको थियो । मनुष्यहरूमा भक्तिको नशा कति धेरै हुन्छ । भक्तिको राज्य हो नि । अब हुन्छ ज्ञानको राज्य । फरक हुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ, अवश्य पनि ज्ञानबाट सुख हुन्छ । फेरि भक्तिबाट सिँढी उत्रिदै आउँछन् । हामी पहिला सत्ययुगमा जान्छौं फेरि जुम्रा जस्तै तल उत्रिन्छौं । १२५० वर्षमा दुई कला कम हुन्छ । चन्द्रमाको उदाहरण छ । चन्द्रमालाई ग्रहण लाग्छ । कलाहरू कम हुन थाल्छन् अनि बिस्तारै-बिस्तारै कलाहरू बढ्दै जान्छन् र १६ कला हुन्छन् । त्यो हो अल्पकालको कुरा । यो त हो बेहदको कुरा । यतिबेला सबैलाई राहुको ग्रहण लागेको छ । सबैभन्दा श्रेष्ठ हो बृहस्पतिको दशा । सबैभन्दा नीच हो

राहुको दशा । बिल्कुलै दिवाला निकालिदिन्छ । बृहस्पतिको दशाबाट हामी चढ्छौं । उनीहरूले बेहदका पितालाई जान्दैनन् । अहिले अवश्य पनि सबैमाथि राहुको दशा छ । यो तिमीले जान्दछौ, अरू कसैले पनि जान्दैन । राहुको दशाले नै विपन्न बनाउँछ । बृहस्पतिको दशाबाट सम्पन्न बन्छौ । भारतवर्ष कति सम्पन्न थियो । एउटै भारतखण्ड थियो । सत्ययुगमा रामराज्य, पवित्र राज्य हुन्छ, जसको महिमा हुन्छ । अपवित्र राज्य भएकाले गाउँछन् पनि मै निर्गुण हारे मे कोई गुण नाहीं... । यस्तो संस्था पनि बनाएका छन्– निर्गुण संस्था । हेर, यो सारा दुनियाँ निर्गुण संस्था हो । एकको कुरा कहाँ हो र । बच्चाहरूलाई सदा महात्मा भनिन्छ । फेरि तिमीले भन्दछौ– कुनै गुण छैन । यो त सारा दुनियाँ हो, जसमा कुनै गुण नभएका हुनाले राहुको दशा बसेको छ । अब बाबा भन्नुहुन्छ– दे दान तो छुटे ग्रहण । अब जान त सबैलाई पर्छ । देह सहित देहका सबै धर्मलाई छोड । आफूलाई आत्मा निश्चय गर । तिमीलाई अब फर्केर जानु छ । पवित्र नभएकाले फर्केर कोही पनि जान सक्दैन । अहिले बाबाले पवित्र हुने युक्ति बताउनुहुन्छ । बेहदका बाबालाई याद गर । कति बच्चाहरूले भन्छन् बाबा हामीले बिसिन्छौं । बाबा भन्नुहुन्छ– मीठे बच्चे, पतित-पावन बाबालाई तिमीले बिसिँयौ भने तिमी पावन कसरी बन्न सक्छौ ? विचार गर यो के भन्नुभएको हो ? जनावरले पनि कहिल्यै मैले बुबालाई बिसिन्छु भन्दैन । तिमीले के भन्छौ ! म तिम्रो बेहदको पिता हुँ, तिमी आएका छौ बेहदको वर्सा लिन । निराकार बाबा साकारमा आउनुभएको छ तब त पढाउनुहुन्छ नि । अहिले बाबा यिनमा प्रवेश गर्नुभएको छ । यी हुन् बापदादा । दुवैका आत्मा भृकुटीका बीचमा छन् । तिमीले भन्दछौ– बाप-दादा, त्यसैले अवश्य पनि दुवै आत्मा हुनुपर्छ । शिवबाबा र ब्रह्माको आत्मा । तिमी सबै प्रजापिता ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारी बनेका छौ । तिमीलाई ज्ञान प्राप्त भएपछि हामी भाइ-भाइ हौं भन्ने जान्दछौ । फेरि प्रजापिता ब्रह्माद्वारा हामी भाइ-बहिनी बन्छौं । यो याद पक्का हुनुपर्छ । तर बाबाले देख्नुहुन्छ बहिनी-भाइको नाम-रूपमा पनि आकर्षण हुन्छ । धेरैमा विकल्प आउँछ । राम्रो शरीर देखेर विकल्प आउँछ । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ– आफूलाई आत्मा सम्भरेर भाइ-भाइको दृष्टिले हेर । आत्माहरू सबै भाइ-भाइ हुन् । भाइ-भाइ भएपछि बाबा त अवश्य पनि हुनुपर्नेछ । सबैको एकै बाबा हुनुहुन्छ । सबैले बाबालाई याद गर्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ– सतोप्रधान बन्नको लागि म एकलाई याद गर । जति याद गर्छौ त्यति खिया (कट) निस्कदै जानेछ, खुशीको पारा चढ्नेछ र आकर्षण भइरहन्छ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः–

- १) पढाइमा पूरा ध्यान दिएर स्वयंलाई सम्पत्तिवान बनाउनु छ । केही पनि माग्नु छैन । एक बाबाको याद र पवित्रताको धारणाबाट पद्मापद्मपति बन्नु छ ।
- २) राहुको ग्रहबाट मुक्त हुनका लागि विकारहरूको दान दिनु छ । नराम्रो नसुन (हियर नो इविल)... । जुन कुराले सिँढी उत्रियो, निर्गुण बन्यौ, त्यसलाई बुद्धिबाट निकालिदिनु छ ।

वरदानः– योगद्वारा उच्च स्थितिको अनुभव गर्ने डबल लाइट फरिश्ता भव

तिमी राजयोगी बच्चाहरूले योगमा उच्च स्थितिको अनुभव गर्दछौ, अनि हठयोगीहरूले शरीरलाई उच्च बनाउँछन् । तिमी जहाँ रहे पनि उच्च स्थितिमा रहन्छौ त्यसैले भनिन्छ योगी उच्च रहन्छन् । तिम्रो मनको स्थितिको स्थान उच्च हो किनकि डबल लाइट बनेका छौ । भनिन्छ पनि, फरिस्ताहरूको पाउ जमिनमा हुँदैन । फरिस्ता अर्थात् जसको बुद्धिरूपी पाउ धर्तीमा नहोस्, देहभानमा नहोस् । पुरानो दुनियाँसँग कुनै लगाव नहोस् ।

स्लोगनः– अहिले आशीर्वादको खातालाई सम्पन्न बनायौ भने तिम्रो चित्रद्वारा सबैलाई अनेक जन्म आशीर्वाद मिलिरहन्छ ।